

sepsal Stern Gamboge
císařský písař

rvní díl této série vyprávěl příběh dědičky žalovínského trůnu Barenzie, jejíž otec povstal proti Jeho Excelenci Tiberovi Septimovi I a odsoudil tím provincii Morrowind k zániku. Díky císařově shovívavosti Barenzie tehdy nezahynula společně se svými rodiči, ale ujal se jí hrabě Sven z Darkmooru, císařův věrný poručník. Vyrostla v překrásné a zbožné dítě, které plně věřilo v péči svého ochránce. Její dětské důvěřivosti však využil proradný čeledín ze Svenova panství, který Barenzii pomocí lží a výmyslů v jejich šestnácti letech zlákal ke společnému útěku z Darkmooru. Oba spojenci prožili na cestách mnohá dobrodružství, až se konečně usadili v Riftenu, skyrimském městě u morrowindských hranic.

Čeledín jménem Slámka však nebyl zas tak úplně prohnílý. Svým vlastním sobeckým způsobem Barenzii miloval a klam byl jediný způsob, jak si mohl získat její důvěru. Ona k němu sice cítila jen přátelství, ale Slamák tak nějak doufal, že se to časem změní. Toužil po malém statku, kde by se usadili a žili ve spokojeném manželství, ale tou dobou byly jeho výdělky tak malé, že stěží stačily na jejich obživu a přístřeší.

Krátce po jejich příchodu do Riftenu se Slamák spřátelil se smělým a darebným khajiitským zlodějem Therrisem, který mu navrhl, že vyloupí dům císařského velitele ve střední části města. Dodal, že ví o jistém zrádci říše, který za jakékoliv informace, jež se tam najdou, dobře zaplatí. Barenzie však jejich plán vyslechla a dostala strach. Vykradla se ze společného pokoje a celá zoufalá se toulala riftenskými ulicemi, rozpolcená mezi věrností k říši a láskou ke svým přátelům.

Nakonec však její oddanost k říši převážila nad osobním přátelstvím, navštívila velitelův dům, prozradila mu svůj původ a varovala jej před zlotřilým plánem. Muž si její příběh vyslechl, ocenil její odvahu a ujistil ji, že se jí nic nestane. Nutno dodat, že oním velitelem nebyl nikdo jiný než generál Symmachus, který Barenzii hledal a pročesával kraj už od jejího zmizení a jenž do Riftenu dorazil právě při sledování její horké stopy. Vzal ji pod svou ochranu a pak jí celé překvapené sdělil, že ji ani náhodou nechtěli poslat pryč a prodat, neboť má být naopak ihned po dovršení osmnácti let dosazena na žalovínský trůn jako královna. Do té doby bude žít se Septimovou rodinou v nově vybudovaném císařském městě, kde se naučí metodám vlády a představí se královskému dvoru.

V císařském městě se Barenzie spřátelila s císařem Tiberem Septimem, který byl v té době zhruba v polovině své moudré vlády. Tiberovy děti, a obzvláště jeho nejstarší syn a dědic Pelagius, si ji zamilovaly jako sestru. Balady tehdejších dnů vychvalovaly Barenziinu krásu, cudnost, důvtip a znalosti. V den jejich osmnáctých narozenin se na rozlučkový průvod, jenž předcházal návratu do její domoviny, přišlo podívat doslova celé Císařské Město. Ačkoliv byli všichni jejím odchodem zarmoucení, dobře věděli, že nyní je konečně připravena na svůj velkolepý osud, který jí přiřkl roli panovnice žalovínského království.